

Derimod skal jeg omtale en anden Ytring, som den ærede Minister fremkom med, idet han sagde, at dette Forslag fra vor Side var et Frieri til Husmændene. Skulle vi holde os til det Billede, den ærede Minister her brugte: et Frieri til Husmændene, tror jeg, at den ærede Minister selv kommer til at spille en Rolle med i dette Billede, idet han nærmest kommer til at ligne den gamle rige Elsker, der pirres og nages af Jalousi i sit Hjerte, og som frygter for, at han skal blive forsmået af en lykkeligere Medbejler. Jeg tror, at den ærede Minister ikke har Ro paa sig, naar Talen er om Spørgsmaal vedrørende Husmændene; saa frygter han for, at den Dag skal komme, da Husmændene sige Farvel og Tak til den ærede Minister og hans Parti. Vi behøve ikke fra Socialdemokraternes Side at fri til Husmændene. Jeg har den Overbevisning, at det, der naturligt hører sammen, kommer sammen, selv om der stiller sig en gammel rig Frieri i Vejen en Tid, i Virkeligheden kan han ikke hindre dem fra at komme sammen, der naturligt høre sammen, og der er intet naturligere, end at Husmænd og Arbejdere slutte sig sammen, de have fælles Interesser, de leve under fælles Vilkaar, de have fælles Maal at kæmpe hen imod, saa den Dag vil komme, da disse to Partier ville slutte sig sammen, og det nytter ikke, hvor meget end den højtærede Minister her vil søge at forhindre det, over for det vil han være magtesløs. Det Forslag, vi her have stillet om at forhøje Bevillingen fra 3,000 til 18,000 Kr., er et Forslag, som finder god Bund ude i Befolkningen, det er et Forslag, som støttes og vil blive støttet af det store Flertal ude i Befolkningen, ikke alene Arbejderne ville slutte sig om dette Spørgsmaal og finde, at det var rigtigt og retfærdigt at gennemføre det, men det samme vil være Tilfældet med Husmændene, de ville ogsaa forstaa, at det er en Sag, der har Interesse for dem, de have netop Interesse af, at Statskassens Midler blive anvendte paa den Maade, vi her foreslaa. Den ærede Minister stillede sig for øvrigt lidt velvillig over for Sagen, idet han lod skinne igenem, at han ikke var utilbøjelig til at ville overveje denne Sag til 3die Behandling og muligvis stille Forslag om en Forhøjelse, om end, sagde han, kun en mindre Forhøjelse; 15,000 Kr. er naturligvis for meget paa en Gang at give Husmændene, men en lille Skilling kan der vel nok falde af til dem, og jeg haaber derfor, at den højtærede Minister, naar han nu nøjere faar

overtænkt Sagen, saa til 3die Behandling vil fremkomme med et Forslag, der gaar i lignende Retning som vort. Men saa kommer det meget kildne Spørgsmaal, der synes at berøre den højtærede Minister saa smerteligt, og det er det, hvem der skal have Æren for det. Jeg skal der sige, at Socialdemokraterne ikke paa nogen Maade ville være den Skæppe, der skjuler den ærede Ministers Lys, vi skulle saa gerne overlade ham Æren fuldt og helt for dette. Det er ikke noget Æresspørgsmaal, Honorsspørgsmaal for os, det væsentligste i denne Sag er, at Bevillingen bliver givet, og lad saa udenforstaaende dømme om, hvem Æren tilkommer, og hvem ikke.

Der er stillet et Forslag af 3 ærede Medlemmer, de ærede Medlemmer fra Helsingør (Chr. Rasmussen), Lyngby (Wilmann) og Aalborg (N. Christensen) vedrørende et Par Fiskerispørgsmaal, nemlig Forslag om at forhøje Understøttelserne til Fiskernes Rejsler og til en anden Maade at ordne de Laan paa, der skulle ydes til Fiskerne. Begge disse Spørgsmaal have været fremdragne i Finansudvalget, og jeg tror at burde sige, at der hos enkelte af Finansudvalgets Medlemmer, muligvis hos dem alle, er Sympati for dem, og at man er villig til at tage disse Spørgsmaal op til fornyet Behandling. Jeg vilde ønske, at denne Sag maatte blive rejst igen til Finanslovens tredje Behandling; jeg vil da haabe, at Finansudvalget vil tage denne Sag op til fornyet og velvillig Overvejelse.

Til Slutning skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Skive (Carl Hansen). Det ærede Medlem er jo kommet her ind i Salen som en særlig Husmandsrepræsentant. Han har jo taget Del i Husmandsbevægelsen og indtager en fremskudt Stilling som en af Førerne i den ny Husmandsbevægelse. Jeg maa sige, at han oftere har forbavset mig noget — jeg tænker saaledes paa den mærkværdige trekantede Maade, hvorpaa han er kommen ind her i Tinget uden rigtigt at vide, hvilket Parti han skulde tilhøre —, men særlig har det forbavset mig i Dag at høre de Udtalelser, han fremsatte. Han talte jo ikke som Talsmand for Husmændene, men som en ærbødig Tjener, der staar bukkende over for Regeringen. Han udtalte, at Ministeren sidder inde med Visdommen, at det er ham, der kan se, og ham, der kan afgøre, hvorvidt det er til Husmændenes Vel og Bedste; vi have Tillid til Ministeren, vi have Tillid til Regeringen, Husmændene kunne trygt